

τομή γυναικός εξ έλεφαντοειδοῦς καὶ ἀργύρου, ἔργον τοῦ Δυβούα.

— Ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ μουσεῖῳ ἦνοιξεν ἡ ἔκθεσις τῶν ὕδατογραφῶν τῶν Βρυξελλῶν, ἡ ὁποία ἐστέρηθη ὑπὸ πρωτοφαναῶς ἐπιτυχίας. Θαυμάζονται ἐκ τῶν ἐκτεθεισῶν ὕδατογραφῶν ἰδίως τὰ ἔργα τοῦ Βαρτλέ καὶ τοῦ Λατούς. Ἡ «Ταφή» τοῦ πρώτου ἐκρίθη ὡς ἔργον μεγάλης δυνάμεως, ἀγοράσθη δὲ ἡδὴ παρὰ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως.

ΣΕΡΒΙΑ

Ἐπανῆλθεν εἰς Γαλλίαν ἐκ Βελιγραδίου ὁ γάλλος γλύπτης Ἀντωνίνος Μερσιέ, ἀφ’ οὗ ὑπέβηκεν εἰς τὸν βασιλέα Ἀλεξάνδρον τὸ ἐκμαγεῖον τοῦ ἀνδριαντος, ὅστις θὰ ἰδρῶθῃ εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Μιλάνου.

Τὸ μνημεῖον τοῦτο θὰ στηθῇ ἐπὶ τῆς πλατείας Καλιμεγδάν, θ’ ἀποτελεῖται δὲ ἐξ ἀνδριάντος ἐρίππου καὶ ὀρειχαλκίνου τοῦ βασιλέως Μιλάνου φέροντος τὴν μεγάλην στολὴν στρατηγῶς καὶ ἐξ ὑποβάθρου φέροντος δύο ἄλλα ἀγαλμάτων συμπλεγμένα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον προσωποποιεῖ τὴν παλαιάν, τὸ δὲ ἄλλο τὴν νέαν Σερβίαν. Τὸ μνημεῖον θὰ ἔχῃ ὕψος δέκα καὶ ἐξ μέτρων, θὰ συμπληρωθῇ δὲ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν.

ΚΡΗΤΗ

Νέα εὐρήματα
εἰς τὴν Κνωσσὸν

Ὁ κ. Ἀρθούρος Ἑβανς γράφει ἐκ Χανίων πρὸς τοὺς «Καιροῦς» τοῦ Λονδίνου, ὅτι ἀνατολικῶς τῆς μεγάλης κεντρικῆς αὐλῆς τοῦ προϊστορικοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσσῶς ἀνεκάλυψε νέους θαλάμους, ἐντὸς ἐνὸς ἐκ τῶν ὁποίων εὐρέθησαν συντρίμματα ἀνθρωπίνων παραστάσεων ἐκ χρωματισμοῦ κονιάματος, θυμασίας ἐκτελέσεως. Ἡ ἀποτύπωσις τῶν φλεθῶν καὶ τῶν μυῶν τῶν διαγραφομένων ἐπὶ τῶν τεμαχίων αὐτῶν δεικνύουν ταιαύτην καλλιτεχνικὴν ἐπιτηδεύτητα πρὸς τὴν ὁποίαν κανεὶς καλλιτέχνης δὲν ἠδυνήθη ἔκτοτε νὰ ἀνταγωνισθῇ μέχρι τῆς ἰταλικῆς Ἀναγεννήσεως. Εἰς παρακείμενῃ γαλαρίαν εὐρίσκοντο καὶ λείψανα σκηνῶν ταυρομαχίας εἰς τὴν ὁποίαν καὶ αἱ νεάνιδες φαίνεται ὅτι ἐλάμβανον μέρος περιβεβλημέναι μυκηναϊκὰς ἀρρένων βραχιέας ἐνδυμασίας.

ΕΛΛΑΣ

Αἱ ἀρχαιότητες
τοῦ Θέρμου

Αἱ ἐνεργουμέναι ἐν Θέρμῳ ἀνασκαφαὶ διεκόπησαν ἐνεκεν τοῦ καύσωνος καὶ θὰ ἐπαναληφθοῦν τὸν προσεχῇ Αὐγούστου. Μέχρι τοῦδε αἱ ἀνασκαφαὶ ἀφώρων τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ναοῦ.

Ὁ ναὸς οὗτος εἶνε ἐν ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαίας τέχνης ἐνεκα τῆς μεγαλοπρεπείας του, ἐπιβεβαιῶν τὴν λαμπρὰν περιγραφὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πολυβίου. Ἀνεκαλύφθησαν ἐκτὸς τούτου πλεῖστα ὅσα ἀγάλματα, βάσεις τούτων, καὶ τεμάχια ἀγαλμάτων ἐρίππων καὶ χαλκῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μετὰ ἐπιγραφῶν.

Ὅλαι αὗται αἱ ἀρχαιότητες παρουσιάζουσι τὸ περίεργον ὅσον καὶ μοναδικὸν φαινόμενον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ἐνῶ ὅλα τὰ ἀρχαῖα εἶνε ἐκ μαρμάρου, οὐδὲ ἕνως τούτου φαίνεται ἐν Θέρμῳ. Ὅλα τὰ ἀρχαῖα εἶνε ἐξ ὁπτιῆς γῆς (τερρακότας) ἢ χαλκοῦ.

Τὰ ἀνευρεθέντα ἀρχαῖα ἀνήκουν εἰς τὴν 3ην πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα, ἐποχὴν καθ’ ἣν ἡ Αἰτωλία εἶχεν ἀνέλθει εἰς τὸ ζενίθ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς, ἀμφισβητοῦσα τὰ πρωτεῖα μὲ τὴν μεγάλην τότε Μακεδονίαν. Ἐσχηματίσθη ἡ πεποιθήσις ὅτι εἰς μεγάλην ἔκτασιν περὶ τὸν Θέρμον καὶ εἰς πλείστας πόλεις τῆς Αἰτωλίας ὑπάρχουν ἀρχαιότητες. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ εἰσαίρεσις εὐθὺς μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν ἐν Θέρμῳ ἀνασκαφῶν θέλει προβῇ καὶ εἰς ἄλλας ἀνασκαφάς.

Σύντομοι εἰδήσεις Ὁ ἐν Βενετία ἐπ’ ἀρκετὸν διαμείνας καλλιτέχνης κ. Ἐπ. Θωμόπουλος ἐπέστρεψεν εἰς Πάτρας, ἐνθα ἤρχισεν ἡδὴ πίνακα ἀγροτικῆς ὑποθέσεως. Ἐν Βενετία ἐπεράτωσε ἔργον κάλλιστον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ἐλάττωμα».

— Ὁ κ. Σῶχος ἀπεπεράτωσε τὸ πρόπλασμα τοῦ Παπῶ-Φλέστα, οὗ ὁ ἀνδριὰς θὰ στηθῇ ἐν Ἑλλάδι. Τὸ ῥάσος διανοίγεται, ὥστε νὰ φαίνεται ἡ χωρικὴ σκελὴ, ἐνῶ ὁρμᾷ εἰς τὸν ἀγῶνα. Τὴν ἀριστερὰν ἔχει τεταμένην πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς κρατεῖ γυμνὸν ἕϊφος. Ὁ κ. Σῶχος ἐργάζεται πρὸς τούτοις προτομὴν τοῦ Γλάδστονως, τοῦ Ἀρνῶ Ζαντί καὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Ζαριφῆ, φέρον τὴν εὐγνωμοσύνην ἀναστηλοῦσαν διὰ τῶν γειρῶν νήπιον, ὅπερ προσπαθεῖ νὰ κοσμήτῃ δι’ ἀθῆων τὴν προτομὴν τοῦ εὐεργέτου.

— Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἤρξατο ἀνασκαφῶν εἰς τὰς ὑπορείδας τῆς Πάρνηδος πρὸς τὸ ἄντρον ὅπερ ἐλέγετο ἀνήκον εἰς τὸν Ἡῶνα.

— Διὰ τὸν μέλλοντα ν’ ἀνεγερθῇ ἀνδριάντα τοῦ Μόλτκε ἐν Βερολίνῳ ἐκόπη ἐν Πεντέλῃ τεράστιος ὄγκος μαρμάρου 75 τόνων βάρους.

— Αἱ Α. Β. Γ.ψ Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας ἐπεσκέψθησαν τὸ ἐργαστήριον τοῦ κ. Ροίλδου, ἡ δὲ Α. Β. Γ.ψ. ὁ Διάδοχος ἐπόλεσε διὰ τὸν πίνακα τῆς «Μάχης τῶν Φαρσάλων».

— Εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σχολῆς ἐνεργουμένας ἀνασκαφὰς εἰς τὸν ἐν Βελεστίνῳ λόφον Πιλάφ-Τεπέ ἀνεκαλύφθη τάφος μετὰ κτερισμάτων καὶ ἀργυρᾶς ὑδρίας χρυσήλατου, ἥτις φέρει κεφαλὴν Ἡρακλέους. Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Στάης φρονεῖ ὅτι ὁ τάφος οὗτος εἶνε ὁ τάφος Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

— Πρόκειται τὸ ἐν τῷ Ἀγγιλείῳ τῆς Κερκύρας ἀγαλμα τοῦ Χάινε νὰ ἀγορασθῇ ὑπὸ τῶν Γάλλων. Ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις δὲν πρέπει ν’ ἀφίσῃ νὰ φύγῃ τὸ ἔργον ἐκ τῆς Ἑλλάδος σπυδούσα ν’ ἀγοράσῃ αὐτό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Kunst für alle.—Περιεχόμενα 16 ἀρ.—Οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γείνη περὶ καταπτώσεως τῆς καλλιτεχνίας ἐν Μονάχῳ. — Φερδινάνδος Ὁλδερ, μελέτη μετὰ τῶν ἐξῆς εἰκόνων: (Αὐτοπροσωπογραφία, — ἄνοιξις, — οἱ διαφυσθέντες, — ἡ νύξ, — ἡ κατάνυξις, — εὐρυμία, — ὁ ἐκλεκτός, — τὶ λέγουσιν τὰ ἄνθη, — Γουλιέλμος Τέλλος, — ἡ Μάχη παρὰ τὸ Näfels, — ἡ ὁπισθοχώρησις ἐν Marignano, — τοιχογραφίαι ὀπλοθήκης τοῦ δημοτικοῦ Μουσείου Ζυρίχης).

Von Glöden φωτογραφικαὶ μελέται.—Ἡ Ζωγραφικὴ τεχνολογία ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Βερολίνου.—Ἡ συλλογὴ τοῦ Felix König ἐν τῇ βασιλικῇ πινακοθήκῃ τοῦ Βερολίνου.

Ἡ Ἀγγλικὴ ζωγραφικὴ ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων ὑπὸ E. Pascent. (τεῦχος 17).

— Ἐπετηρὶς τοῦ ἔτους 1900 τῆς Γερμανικῆς Ἑταιρείας τῆς Χριστιανικῆς τέχνης.

— Ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελος ὑπὸ Karl Justi. Συμβολαὶ εἰς ἐρμηνείαν τῶν ἔργων αὐτοῦ.

— Kobel Hans.—Τὰ σύμβολα τοῦ γλύπτου.

— Franz Herman Meissner, Franz Defregger. Ἀποτελεῖ τὸν ἕκτον τόμον τῶν μονογραφῶν τῶν καλλιτεχνῶν ὧν οἱ προηγούμενοι εἶναι ἔργα τοῦ Böcklin, Klinger, Stuck, Thoma, Unde.

— Lofh. v. Kunows Ki. Ἀνὰ τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον. Εἰς 4 τόμους. Νόμοι, ἐλευθερία, καὶ ἔθιμα τῆς καλλιτεχνικῆς παραγωγῆς. Ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ ἔργαζόμενος οὗτος καλλιτέχνης αἰφνης παρουσιάζεται διὰ τοῦ ἀνωτέρου σπουδαίου συγγράμματος διὰ τοῦ ὁποίου δύναται τις νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ μυστήρια τῆς τέχνης. Ἀλλὰ πιθανὸν νὰ μὴ ἐνοηθῇ τόσοσιν ταχέως ἡ ἀξία του.